

17 листопада — Міжнародний День студента

Студентські роки — час багатьох визначальних рішень, отримання професії та друзів, пізнання себе та свого місця у житті. Не завжди ці часи легкі, проте завжди значущі.

«ММ» зібрав кілька фактів про те, як це було — бути студентом Вінницького медичного інституту, а згодом ВНМУ, у різні роки:

1950-ті. Після пар, у вихідні та замість канікул разом з викладачами відбудувати інститут та Вінницю. Бути лісорубом, вантажником, землекопом, каменярем, штукатуром, муляром чи електриком. Вважати справою честі не пропускати лекції. У вечірні години займатись у учбових кімнатах, до 23:00 сидіти в «анатомці».

1960-1970-ті.

- Проводити вересень у полях та садах. Перший місяць осені молоді медики збирали у радгоспах Вінниччини фрукти, хміль та овочі, боролись у Криму з філксерою. Справжнім початком навчального року був жовтень, а результатами «вересневого екзамену» ставали тисячі тонн фруктів та засилосованих кормів, сотні тонн овочів.

- Опанувати в гуртку ДТСААФ (Добровільного товариства сприяння армії, авіації і флоту) спеціальність водія, мотоцикліста, радіотехніка, парашутиста, стрільця, радіотелеграфіста, аквалангіста тощо.

- Після розподілу стати дільничним або цеховим лікарем, лікарем швидкої допомоги, спеціалістом сільської лікарні чи амбулаторії. В Україні, Якутії, Узбекистані чи на Далекій Півночі.

- На травневих Ленінських суботниках займатись благоустроєм міста та будівництвом. Молоді вінницькі ме-

ди побудували кардіологічний корпус лікарні ім. Пирогова, туберкульозну лікарню, облагородили парк на Вишеньці.

- Бути учасником санітарної дружини та брати участь у змаганнях з цивільної оборони.

- Разом зі своєю групою брати участь у легкоатлетичному забігу, присвяченому пам'яті Миколи Пирогова. Чоловіки бігли 8 км, жінки — 4 км.

- Вивчати принципи надання першої допомоги тим, хто постраждав від ядерного ураження.

1980-ті.

- Боротися за тверезість та вивчати наркологію.

- Навчати іноземних студентів з 35 країн святкувати Новий рік з ялинкою та Дідом Морозом.

- Опинитись на першій шпальті «Молодого медика», якщо ти відмінник або, навпаки, двієчник.

- Займатись інформатикою та обчислювальною технікою на ЕОМ — перших комп'ютерах.

- Навчатись на портативному автоматизованому модульному клас-планшеті АМК-1, в якому пульти для викладача та студентів з'єднані 3-метровим кабелем.

Початок. Продовження на 2-й стор.

2

№8, листопад 2023 р.

17 листопада — Міжнародний День студента

Закінчення. Початок на 1-й стор.

- У складі виїзного студентського будівельного загону вирушити працювати у Кустанайську, Житомирську, Кримську, Тюменську, Ворошиловградську область, або одразу на Сахалін чи за Полярне коло.

- Поїхати в літній міжнародний табір у Шипинках Барського району. У складі бригад брати участь у соціалізаційних заходах збору яблук, малини, смородини, горобини. Перераховувати зароблені кошти у Фонд миру.

- Виграти анатомічну вікторину й отримати премію 20 крб. Або виграти конкурс на краще виготовлення музейних препаратів та отримати путівку до оздоровчого табору.

- Почати займатись аеробікою під керівництвом викладачів кафедри фізкультури.

- Мати місячну практику у лікарні вже на 1 курсі.

1990-ті роки.

- Бути одним з 3 400 студентів, на кожного з яких бібліотека має 48 томів навчальної літератури. Отримувати максимальну стипендію 54 400 крб або мінімальну — 28 800.

- Дізнатись про існування гомеопатії.

Що для вас означає бути студентом під час війни? — таке питання поставила у листопаді 2023 р. в анонімному опитуванні Рада студентського самоврядування ВНМУ.

- Під час тривоги в підвалі вчити пари. (2 курс).

- Бути студентом під час війни важко. Як морально, так і фізично. Ти переживаєш за навчання, за себе, за сім'ю. Кожної миті лячно, що щось трапиться тут, де ти вчишся, або там, де твоя родина. Тривожність можна знижувати лише за допомогою ліків. Бути студентом зараз, у цей важкий час, страшно і тяжко. Але вчитись потрібно, адже війна закінчиться, і нашої країні будуть потрібні висококваліфіковані спеціалісти. Ба навіть зараз є велика потреба в них. (2 курс).

- Вчитись, незважаючи на будь-які обставини (3 курс).

- Навчатись через внутрішню тривогу (3 курс).

- Це постійно переймаєшся, чи не вирішить русня запустити ракету на наш університет (3 курс).

- Дуже важко, як морально, так і

фізично, а особливо якщо ти вчишся в медичному. Занадто велике навантаження, збільшили кількість пар з вибіркових дисциплін незрозуміло, для чого. Занадто мало зимових канікул, я вважаю, що 5 днів — це просто ні про що, враховуючи те, яке навантаження протягом семестру. (4 курс)

- Постійно думаю про близьких, які знаходяться в Дніпрі. Думаю, що зараз майже неможливо зустріти людину, яка морально не постраждала через війну. Бувають тривожні стани й поганий сон (4 курс).

- Передчуття майбутньої відповідальності за майбутнє країни (4 курс).

- Вчитись тоді, коли голова забита лише близькими військовими і допомогою (5 курс).

- Вчитись ще більше і краще (6 курс).

«Молодий медик» бажає усім студентській спільноті ВНМУ не втрачати єдності та впевненості у власних силах. Хай навчання попри складність залишається цікавим, а лікарська справа — справою серця.